

בש"פ 5544/20 - מדינת ישראל נגד חודיפה דאוד

בבית המשפט העליון

בש"פ 5544/20

לפני: כבוד השופט יי' וילנר

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: חודיפה דאוד

ערר על החלטת בית המשפט המחויזי מרכז-lod במ"ת 19-12-40446 מיום 6.8.2020, שניתנה על-ידי כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל

תאריך הישיבה: י"ט באב התש"ף (9.8.2020)

בשם העוררת: עו"ד עדן שגב

בשם המשיב: עו"ד מוחמד ענברוציא

ההחלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחויזי מרכז-lod (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) במ"ת 19-12-40446 מיום 6.8.2020, בגין נדחתה בבקשת העוררת (להלן: המדינה) להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע

2. ביום 16.12.2019 הוגש נגד המשיב, אחיו ואדם נוסף (להלן בהתאמה: הנאשם 1, הנאשם 2, והשלושה יחד: עמוד 1

הנאשמים), כתוב אישום המיחס להם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ועבירה של רצח בנסיבות חמורות לפי סעיף 301(א)(1) לחוק. על-פי המתואר בכתב האישום, במועד שאיןו ידוע במדioיך למדינה, ונסיבות שאינן ידועות לה, קשרו הנאים קשור עם בהא ערアר (להלן: בהא) ועם סמי עראר (אחינו של בהא, להלן: סמי) במטרה להמית את דודם של המשיב ושל הנאים 1 - באסל עצמי (להלן: באסל או המנוח). לפיכך, ביום 13.9.2019 פגשו הנאים 1-2, סמי ואדם נוסף בשם עבדאללה רשק (להלן: עבדאללה) את המשיב על גג בית בכלכלייה (להלן: גג הבית). תחילת תכנונו החמשה להמית את באסל בביתו שבכלכלייה, ואולם, כך נטען בכתב האישום, המשיב אמר כי הוא עתיד להסיע את באסל בערב אותו היום לביתו שבכפר בראש. על רקע זה, הוחלט להמית את באסל בעת שהמשיב יסייע לכפר בראש כאמור (להלן: תכנית הקשר).

עוד מתואר בכתב האישום, כי סמוך לשעה 20:00 באותו היום נסעו הנאים 1-2 וسمוי לכפר בראש, כאשר הם מצוידים באקדח טעון. השלושה עצרו את רכבם בדרך עפר הסמוכה לכפר בראש והואבו לבאסל (להלן: נקודת המארב), כאשר הנאים 1 יושב במושב האחורי הימני. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 20:26 הסיע המשיב את באסל לכיוון כפר בראש (כאשר בשלב כלשהו עבר באסל להתיישב במושב האחורי השמאלי של הרכב) וחילף על פני נקודת המארב. הנאים 1-2 וسمוי נסעו אחר רכבו של המשיב עד לכפר בראש, ובගיעם אל הכהר, עקפו את רכב המשיב מצדיו השמאלי, חסמו את דרכו ונעצרו. המשיב בלם את רכבו ופגע בפגוש הרכב בו נסעו הנאים 1-2 וسمוי. לאחר מכן המשיכו שני צלי הרכב בנסיעה קצרה ואיתיות עד שהיו מוקבלים וקורובים זה לזה, אז פתח הנאים 1 את חלון הרכב בו נסע, שלף אקדח וירה מספר יריות לעבר באסל. כן תואר בכתב האישום כי בשלב זה, בהתאם לתכנית הקשר, פתח המשיב את דלת הנהג, ויצא בריצה לעבר שדה סמוך. בה בעת, יצא הנאים 1 מן הרכב בו נסע, וירה מספר יריות נוספות לעבר חלקו האחורי של הרכב בו ישב באסל. כתוצאה מהיר נגרמו לבאסל שישה פצעי ירי אשר הביאו למותו (להלן: האירוע).

3. למען שלמות התמונה יציין כי נגד סמי וعبدאללה הוגש כתב אישום נפרד, המיחס להם ביצוע עבירות של רצח ושל סיווע לרצח (בהתאמה). סמי נעצר בהסכמה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו ואלו עבדאללה שוחרר לאחר שבית המשפט המחוזי קבע כי הראיות שהוצעו בענינו אין מספיקות לשם מעצרו. עוד יציין כי במסגרת ההליך העיקרי המתנהל נגד הנאים, שימוש סמי עד תביעה עיקרי, ובתווך כך מסר מספר רב של הודעות. בתמצית "יאמר, כי בראשית הליכי החקירה הכחיש סמי כל קשר לאירוע אך בהמשך מסר גרסאות נוספות על אודות האירוע לפרטיו. מאחר שהצדדים מבוססים את עיקר טענותיהם על הגרסה שמסר סמי ביום 24.11.2019, יobao עיקרי חקירותו ביום זה כלשונם:

"טארק [הנאים 1, י.ו.] הלק לכיוון של חודיפה [המשיב, י.ו.], דבר אותו באוזן 3 שניות ואז טארק וחודיפה באו לאיפה שאני ובילאל [הנאים 2, י.ו.] וعبدאללה ישבנו, טארק אומר לבילאל 'עכשי אנחנו הולכים אליו הביתה, חודיפה דופק אצלן בדלת, הוא מכיר את חודיפה, יפתח לנו את הדלת ונגיד לו שלום ונשחק אותו ונעלם באותו עם عبدאללה יקח אותנו לאיפה שטארק אמר לי לחכות' [...] אמרתי שאני לא מבין למה הכוונה לכת לבנadam לבית ולנסח אותו וعبدאללה צחק ואמר לי 'עדיף שלא תבין' [...] כשס"מנו בגג ורצינו לרדת למיטה [...] שמעתי את חודיפה אומר 'לא תשכח מהה, בערב אני צריך להביא אותך לבית שלך בכפר בראש' והם אמרו 'טוב חلس בכפר בראש, נפגש אותו שם' (להלן: ההודעה מיום 24.11.2019).

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד הנאים, הגישה המדינה לבית המשפט המחוזי בקשה להורות על מעצרם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. עם הגשת הבקשה הורה בית המשפט המחוזי על מעצרם של הנאים עד למתן החלטה אחרת. בהמשך, הגיעו הצדדים עיקרי טיעון וכן טענו בעל-פה באשר לקיומן של ראיותلقואלה.

5. בעניינו של המשיב טענה המדינה כי קיימות ראיותلقואלה לאשמו, ובין היתר, ביססה את טענותיה בណון על הودעה מיום 24.11.2019, כמו גם על שחזור שבוצע על-ידי סמי, ועל שתיקת המשיב במרבית חקירותיו במשטרה. במהלך בירור הבקשה הוסיפה המדינה וטענה כי סמי תיאר בחקירותו את הפגיעה שנערכה כנתען על גג הבית, וצין בתוקף קר את שמו של המשיב; וכן המדינה הפנתה לסרטונים שונים המוכיחים לשיטתה את גרסאותיו של סמי ביחס לאירועים המתוארים בכתב האישום. עוד נטען כי הגרסאות שמסר המשיב ביחס לאירוע, במסגרת הוודעותיו עד וחשוד, סותרות זו את זו ואינן מהימנות; כי השחזור שביצע איננו מדויק; וכי עדויות עדי הראה אשר נכון במקום האירוע (להלן: עדי הראה) אינן מתישבות עם הוודעות המשיב; וכי הלה דיווח למשטרת ישראל על האירוע ומסר בתוקף קר גרסה שקרית, לפיה המנוח ברוח אף הוא מן הרכב. כן צוין כי המשטרה גבתה מאלמנתו של בא (אשר נרצח בשלתי בשנת 2019, האלמנה להלן: ק') מספר עדויות בגין רצח המנוח, ובתוך קר העידה ק', בין היתר, כי שמעה שיחה בעניין רצח בה השתתף בא ובמהלכה הוזכר סכום של 60,000-50,000 ש"ח, וכי נוכחות מ对照检查 הכלכלי הירוד "הוא (טארק) ואח שלו" חודיפה הסכימו".

6. מנגד, טען המשיב כי האישומים המיוחסים לו מבוססים אך על נוכחותו במפגש שנערך בגג הבית ועל כן לא הוכח קיומן של ראיותلقואלה המצדיקות את מעצרו עד לתום ההליכים. כמו כן, התיחס המשיב להודעה מיום 24.11.2019, והבהיר כי הודה זו נמסרה בשלב מתקדם של החקירה, וכי שמו הועלה בגדירה לרשותה אך לאחר שהוזכר על-ידי החוקר. עוד נטען כי מכל מקום, לא ניתן לבסס קיומן של ראיותلقואלה על הוודעותיו של סמי שכן הוא שינה מספר פעמים את גרסאותיו ונתפס כבלתי מהימן אף לגישת המדינה (בהקשר זה מפנה המשיב לדברי באת-כחם המדינה בדיעון שהתקיים בפני בית המשפט המחוזי בעניינים של סמי וعبدאללה ביום 26.2.2020); כי השינויים והסתירות בגרסהותיו של סמי נבעו מן התנאים היורדים בהם נערכו חקירותיו ומתרגלי' חקירה שהופעלו עליו; וכי הוודעתו של סמי ביחס לתוכנן האירוע, אינה מתישבת עם גרסתו לפיה הוא כלל לא ידע על תוכנן הרצח. המשיב הוסיף וטען כי המדינה לא ביססה מטענה מצדיו לפגוע בדודו המנוח, בפרט נוכח הקשר הטוב ששרר ביניהם; כי האירוע העמיד את בסכנה ממשית, ביחסו משחריר בוצע תוך כדי נסיעה, ולכן אין זה סביר שהוא נטל חלק בתכנית המסקנת את חייו; וכי עדויות העידו שראו את נג恨 הטרנספורט (הרכב בו ניג השופט בעת האירוע) מנסה לזרוק דבר מה לעבר היורים ואף שמעו צעקות לעזרה מן השדה הסמוך למקום האירוע.

החלטה בית המשפט המחוזי

7. בהחלטה מיום 6.8.2020 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. זאת, קר נקבע, לאחר שחומר החקירה מעלה ספקות באשר לדידות הראיות בעניינו של המשיב.

בית המשפט המחוזי עמד בהחלטתו על שלל הגרסאות שנמסרו על-ידי סמי, ובתווךvr כר, צוין כי בראשית החקירה, הלה הרחיק עצמו מעורבות באירוע, כי בהמשך הוא החל לשתף פעולה ומסר פרטיהם על אודוט האירוע, וכי בהודעה מיום 24.11.2019 החליט לחסוף, בדבריו, את האמת. עוד צוין כי סמי הציע לשוטרים למסור עבורה גרסה שקרית; כי אף המדינה מטילה ספק בנסיבותיו; וכי שם המשיב הועלה על-ידי סמי במסגרת שלב מתקדם בחקירה, ורק לאחר שהחוקר הזכיר. מנגד, צוין כי ישנן ראיות המחזיקות את גרסתו של סמי. מכל מקום, קבע בית המשפט המחוזי כי אף אם ינתן אמון מלא בגרסה שהציג סמי, הרי שלא די בכך להקים תשתיית ראייתית מספקת לכך שהמשיב הבין כי הוא קשור קשר לביצוע רצח. צוין כי במסגרת ההודעה מיום 24.11.2019 העיד סמי כי הוא עצמו לא הבין בעת המפגש על גג הבית שנקשר קשר לרצוח את באסל, ولكن נקבע כי קיים קושי מובנה להוכיח באמצעות הودעה זו שהמשיב אכן הבין זאת.

עוד קבע בית המשפט המחוזי, בין היתר, כי לאמור לעיל יש להוסיף את העובדה שהמשיב התקשר למטרה עם קרות האירוע ודיווח עליו; ואת עדותו של אחד מудוי הראיה על אודות צעקות שנשמעו מעבר השדה הסמור למקום האירוע. עוד נקבע כי אין זה סביר שהמעורבים באירוע תכננו שהירי יבוצע על-ידי הנאשם 1 אל עבר הרכב בו נסע המשיב - אחיו; ואף לא סביר שהמשיב היה מסכים לכך. לצד זאת, צוין כי היורי בוצע לחלקו האחורי של הרכב, בו ישב המנוח, ולא לכיוון מושב הנהג. כן צוין כי הנזקים שנגרמו לרכבו של המשיב, בשל החיכוך עם הרכב בו נסעו הנאים 1-2 וסמי, כמו גם בשל היריות, מעוררים אף הם תמייה באשר להסכמה המשיב כיvr יעשה לרכבו. בנוסף, בית המשפט המחוזי צוין כי ניתן למצוא בדברים שלvr חיזוקים מסוימים לעמדת המדינה, ואולם, נקבע כי אין ליתן משקל לדבריה המהווים בעיקרם עדות מפי השמורה.

נוכח כל האמור, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. בהחלטה שניתנה ביום, בתום הקראת ההחלטה המתוארכת לעיל, נקבע כי המשיב ישוחרר בתנאים מגבלים כדלקמן: (א) התיצבות להמשך הליכי המשפט על-פי זימון בכתב ובבעל-פה; (ב) איסור בדבר יצירת קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים בפרשה, למעט הנאשם 1; (ג) הפקדת סך של 5,000 ש"ח; (ד) הפקדת ערבות עצמית וערבותצדvr של שני ערבים בסך של 15,000 ש"חvr כל אחת.

8. למען שלמות התמונה צוין כי בית המשפט המחוזי קיבל את בקשה המדינה להורות על מעצרם של הנאים 1-2 עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

המדינה הגישה עיר על החלטת בית המשפט המחוזי בעניינו של המשיב - הוא העיר שלפני).

העיר דין

9. לטענת המדינה, שגה בית המשפט המחוזי בדחוינו את בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, שכן התשתיית הראייתית בעניינו מלמדת על מעורבות ממשית באירוע. בתווךvr כר, נטען כי הדברים שאמר המשיב על גג הבית, כפי שעולה מן ההודעה מיום 24.11.2019, מעידים כשלעצמם על מעורבותו באירוע; וכי אף ראיות נסיבותות

יכולות לשמש כראיות לכואורה לשם מעצר עד תום ההליכים. כמו כן, טוענת המדינה כי יש לזקוף לחובתו של הנאשם את שתיקתו במרבית חקירותיו חשוד, וכן אמירותו שמסר במסגרת הודיעתיי כעד לאירוע (למשל שלא סיפר לאף אחד על אודות נסייתו למנוח). עוד נטען כי לא היה מקום לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שדיוח משטרת על אודות האירוע, שכן מסר בדיוח זה מידע שקרי לפיו הוא והאדם שהוא עמו ברכב ברחו לאחר הירוי, שעה שבפועל נותר המנוח ברכב. נטען כי דיוח שקרי זה, לצורך עדויות עד הראיה בדבר עצוקות מהשدة, מלמדים על ניסיון הנאשם להסתיר בדיוח את מעורבותו ברצח המנוח. עוד צוין כי הירוי לא בוצע לעבר הנאשם, אלא לכיוון חלקו האחורי של הרכב, ומשכך שגהה בית המשפט המחויז בקבעו כי אין זה סביר שתכנית הקשר כללה ירי של הנאשם 1 לעבר אחיו-ה הנאשם.

המדינה טוענת עוד כי לא היה מקום לגזר בענייננו גירה שווה מענינו של עבדאללה (אשר כאמור לעיל, בית המשפט המחויז הורה על שחרורו). זאת, אף נטען מאחר שבניגוד לעבדאללה, הנאשם הציע להביא את באסל למקום הרצח ואף נכח בזירת האירוע, ומשכך נטל חלק פעיל בתכנון הרצח.

10. ביום 9.8.2020 התקיים דיון בערר, במסגרתו שב הנאשם על עיקר טענותיו בפני בית המשפט המחויז, וכן טען כי המדינה לא הצבעה על ראייה המחזקת את גרסתו של סמי, בעוד שגרסה זו דורשת חיזוק בהיותו שותף למשעים המתוארים בכתב האישום. עוד צוין כי המדינה הגישה במסגרת הדיון חומר ראייתי, ובו הודיעות שמסר הנאשם כעד וכחשוד; דיסקים המתעדים שהזורים שביצעו סמי וה הנאשם; וכן את הודיעתו של סמי. כמו כן, המדינה הגישה מזכר המתיחס להודיעות שמסרה ק'.

11. ביום 11.8.2020 הגישה המדינה הודהה מעדכנת, לה צורף תמלול ההודעה שמסירה ק' ביום 2019 (להלן: התמלול). המדינה הפנתה למספר אמירות המתועדות בתמלול ואשר לפיהן, אף נטען, ק' שמעה شيئا בין הנאים 1-2 בדבר חלקו הכספי של הנאשם במשעים המתוארים בכתב האישום. כן הפנתה המדינה לאזכורים שונים של שם הנאשם במסגרת התמלול.

12. דיון והכרעה

לאחר עיון בהודעתה הערר ובחומר הראיות, ולאחר שמייעת טענות הצדדים בדיון שנערך לפני, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל בחלקו.

סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי "בית המשפט לא ניתן צו מעצר לפי סעיף 21(א) [מעצר עד תום ההליכים, וכו'], אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכואורה להוכחת האשמה". על רקע זה, נקבע בפסקה כי לשם הכרעה בבקשתו למעצר עד תום ההליכים, יבחן בית המשפט האם יש בחומר הראיות הגולמי הקיים בשלב זה כדי להקים תשתיית לכואורת המלמדת על סיכוי סביר להרשותה - לאחר שתעבורנה הראיות את כור ההתעורר של ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 8087/95 זאהה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 145, 133 (1996); בש"פ 3409/18 בריל נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (3.6.2018)). עוד קבע בית משפט זה כי תשתיית ראייתית לכואורת כאמור, יכול שתתבסס אף על ראיות נסיבות בלבד, וזאת שעה

שריאות אלה הן בעלות עצמה המקינה מסקנה לכואורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה, ולא קיים להן הסבר חלופי הגיוני שעשוי להת铿בל בתום ההליך המשפטי (ראו: ע"פ 8721/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 45 (2.1.2018); בש"פ 3485/18 הררי נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (13.6.2018)).

13. במקורה דנן, אני סבורה כי ישום אמות המידה שליל על עניינו מוליך למסקנה כי יש לקבל את עיר המדינה בחלוקת, אך שהמשיב יושחרר לחלופת מעצר וכן יעובו תנאי שחררו שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי. זאת, לאחר שוכחנו עתי כי אממן יש בחומר הראייתי העומד נגד המשיב בשלב זה כדי להקים עילה למעצרו, אך לצד זאת, מדובר בראיות שלושת אשר אין מצדיקות מעצר עד תום ההליכים, ולפיכך ראוי לשחררו לחלופת מעצר.

14. בעיקרו של דבר, המדינה מבשת את טענותיה בדבר קיומן של ראיות לכואורה על ההודעה מיום 24.11.2019, על שתיקת המשיב בחקירותיו וכן על דבריה של ק'. להלן ATIICHIS לרכיבים אלה ולסוגיות נוספות העולות מחומר הראיית, ואעמוד על הפוטנציאלי הלכאורי הטמון בחומר הראיית, לצד נקודות התויפה שבו.

15. אשר להודעה מיום 24.11.2019, צוין כי אממן הסתריות העולות מן הגרסאות שמסר סמי בחקירותיו אכן מעיבות במידה מסוימת על מהימנותו. ואולם, לא ראייתי לטעת מסמרות בסוגיה זו, שכן כפי שצווין בית המשפט המחוזי, אף אם נקבל את הودעתו האמורה של סמי כהויזחה, הרי שישנו קושי לכואורי לבסס על יסודה את חלקו הנטען של המשיב בתכנון ובביצוע של רצח. הלכה למעשה, כל שעולה מן ההודעה הוא כי הנאשם 1 דיבר עם המשיב "באוזן 3 שנויות", וכי לאחר מכן ציין המשיב כי הוא עתיד להביא את המנוח לכפר בראש. ואולם, המדינה לא צבעה על ראייה כלשהי המלמדת על תוכן הדברים שאמר הנאשם 1 למשיב, וכי דברים אלה התייחסו דווקא לביצוע מעשה רצח. מכך עולה חולשתה הראייתית של הודעה האמורה בשלב זה. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שההודעה מיום 24.11.2019 מלמדת לכואורה על שותפות של המשיב בתכנית הקשר אשר הובילה בסופה של דבר לרצח המנוח, ואף על כך שהלה הציע מיזמתו להסייע את המנוח לכפר בראש על מנת שהמעורבים הננספים באירוע יבצעו בו את זמנה. כמו כן, צוין כי בכתב האישום לא צבעה המדינה על המנייע אשר הביא את המשיב ליטול חלק ברצח דודו המנוח. ברם, בהמשך נטען כי המנוח גרם לכך שאחיהם של המשיב ושל הנאשם 1 ישב בכלא, ומכאן המנייע הלכאורי לפגיעתם בו.

לאמור מתווסף העובדה כי על-פי המתואר בכתב האישום, במהלך הנסיעה לכפר בראש עבר המנוח לשפט במושב האחורי השמאלי של הרכב בו נסע עם המשיב - מושב אשר לאחר עקיפת רכבו של המשיב על-ידי הרכב בו נסעו הנאים 1-2 וסמי (אשר עקפו מצד שמאל), היה לכואורה למושב הסמור ביותר למקום מושבו של היורה (אשר יש צזכיר במושב האחורי הימני של הרכב בו נסע). המשיב אממן הציג בחקירותיו הסבר לשינוי מקום הישיבה האמור, ואולם, במלוא זהירותו צוין כי שינוי זה מעורר לכואורה תמייהה, ואין לשולות את האפשרות שהיא בו כדי להקל על הנאשם 1 לכוון אל עבר המנוח וליראות בו למוות.

16. אשר לשתקתו של המשיב במרבית חקירותיו, הרי שנוכח החולשה הראייתית הטמונה כאמור בהודעתו של סמי מיום 24.11.2019, ספק בעיני אם המדינה יכולה להיבנות משתיקת המשיב כחיזוק ממשי לתשתיית הראייתית נגדו. יחד עם זאת, אין לכך כי שתיקה זו מעוררת אף היא חשד, ומשכך מחזקת במידת מה את התשתיית הראייתית שהוצגה על-

17. בנוסף, יש ליתן את הדעת לקשיים העולים מן ההודעות שמסר המשיב כעד. כך למשל, בהודעתו מיום 13.9.2019 ציין המשיב כי הרכב שבו הוא התגש בעת האירוע הגיע ממולו, וביום 26.9.2019 טען להה כי הרכב "נסע בצד שלו". כמו כן, בהודעה מיום 13.9.2019 מסר המשיב כי לאחר הירי שביצע הנאשם 1 אל עבר רכבו, הוא ברוח מהרכב דרך החלון, ולעומת זאת ביום 14.9.2019 ציין כי ברוח דרך הדלת. אמנם לא מצאתי כי קשיים אלה מתקיימים בשלב מוקדם זה תשתיית ראייתית העומדת ברף הנדרש לשם הוראה על מעצר המשיב, אך אני סבורה כי הם נושאים משקל ראוי מסויים, אף אם נמוך, לחובתו.

18. אשר להודעתה של ק', טוענת המדינה כי מהתמלול עולה ש"ק' שמעה שיחות בין נאשם 1 לנאשם 2 שהתייחסו לחלקו הצפוי של המשיב "במעשיהם". ואולם, אף לאחר עיון בתמלול, לא מצאתי בו בסיס לכוארי מספק למודעות המשיב לכך שהוא נוטל חלק בתכנית שתוביל לרציחתו של באסל. כך למשל מתועדים בתמלול דבריה של ק' לפיהם המשיב היה "מעורב" באירוע, וכי סוכם שהוא אשר יביא את המנוח לזרת הרצח. ברם, נראה כי יש קושי לקבוע על בסיס דברים אלה כי המשיב ידע לשם איזו מטרה עליו להביא את המנוח לזרה. במאמר מוסגר יצוין כי כפי שקבע בית המשפט המחוזי בהחלטתו, עיון בתמלול מעלה עמידות מסוימת לגבי השאלה האם יש בדבריה של ק' עליהם נסמכת המדינה ממשום עדות מפי השמעה, ואולם, לא ראוי להכריע בכך נוכח מסקנותיו שליל לגופם של דברים.

19. נוכח המקובל, אני סבורה כי החומר שהוצג על-ידי המדינה לוכה בחולשה ראייתית, ומשכך אין בכוחו כדי להצדיק את מעצר המשיב עד לתום ההליכים. יחד עם זאת, שוכנעתי כי התשתיית הראייתית המתוארת לעיל עולה כדי תשתיית לכוארית, ولو מינימלית, לעברות המזוהות למשיב בכתב האישום. נוכח חומרת האישומים המזוהים למשיב, התשתיית הראייתית האמורה מקימה מינה ובה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים, ומשכך אינה מאפשרת את שחרור המשיב בתנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי גרידא, אלא מחייבות חלופת מעצר בתנאי מעצר בית (ראו: בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (8.8.2011) והאסמכאות הרבות שם; וכן: בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (19.12.2013); בש"פ 1273/14 דסוקי נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (4.3.2014)).

20. אשר על כן, אני מורה כי המשיב יוחרר ממעצרו למעצר בית, וכי הדין בעניינו יוחזר לבית המשפט המחוזי אשר יקבע את מקום מעצר הבית, את זהות המפקחים, וכן האם זה מעצר בית מלא או חלק. בثور כך, יחליט בית המשפט המחוזי על-פי שיקול דעתו אם לבקש תסוקיר מעצר, אם לאו. כמו כן, בית המשפט המחוזי יעשה את הפקודות והערבות שנקבעו כתנאי לשחרור המשיב על-פי שיקול דעתו. יתר התנאים שקבעו בבית המשפט המחוזי יעדמו בעינם.

לעת עתה, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת של בית המשפט המחוזי.

21. סוף דבר: העורר מתקיים בחלקו, כאמור לעיל.

ניתנה היום, כ"ו באב התש"ף (16.8.2020).

שופטת

R04.docx_20055440